

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613200758
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6613200758.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Mikulášom Géczim v právnej veci navrhovateľa KRUK International s.r.o., so sídlom Praha 13, Šafárikova 1238/1, Česká republika, IČO: 24 785 199, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, IČO: 36 715 352, proti odporcovi H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, štátnemu občanovi SR, zast. Mgr. Jozefom Mochnackým, advokátom, so sídlom Lučenec, T. G. Masaryka 14/A, o zaplatenie 8.752,53 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24.01.2009 do zaplatenia, vo výške 10,00 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 02. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 6.391,91 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 612,15 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 10,41 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 255,68 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 38,17 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa v časti, v ktorej sa domáhal zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 08. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 09. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 10. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 11. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 12. 2008 do zaplatenia z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 21.01.2013 domáhal zaplatenia istiny vo výške 8.752,53 Eur spolu s príslušenstvom a nahradenia trov konania za zaplatený súdny poplatok a trov právneho zastúpenia.

Svoju aktívnu legitímáciu na podanie návrhu zdôvodnil tým, že pohľadávku voči odporcovi získal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.11.2011 medzi spol. Santander Consumer Finance a.s., so sídlom Praha 5, Šafárikova 1, Česká republika, IČ: 25 103 768 ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa, odporca dňa 23.07.2008 uzavrel s postupcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné zmluvné podmienky spoločnosti Santander. Na základe tejto zmluvy mu boli na kúpu motorového vozidla - osobného automobilu Škoda Octavia 00-04 1.6 Ambiente, rok výroby 2001 poskytnuté finančné prostriedky vo

forme úveru v celkovej výške 6.937,53 Eur. Žalovaný sa v súlade s úverovými podmienkami zaviazal splatiť poskytnutý úver v 60-tich mesačných splátkach po 199,06 Eur (pozostávajúcich z istiny vo výške 171,33 Eur, poplatku za spracovanie úveru vo výške 11,55 Eur a mesačnej splátky havarijného poistenia vo výške 16,19 Eur), ktorých splatnosť bola dohodnutá k 23. dňu toho ktorého mesiaca vopred. Konečná výška úveru predstavovala sumu 11.943,60 Eur. Zmluvné strany si v zmluve dohodli ročnú úrokovú sadzbu vo výške 16.70 % a celkovú výšku nákladov spojených s úverom v sume 4.034,67 Eur. Priemerná RPMN bola v čase uzavretia zmluvy 21,63 %.

Odporca z predpísaných 60-tich splátok neuhradil ani jednu. Nesplatená časť úveru tak v čase postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 11.943,60 Eur.

Vzhľadom na skutočnosť, že odporca si svoje povinnosti riadne a včas nespĺnil, postupca v súlade s bodom. 6.3.1. všeobecných zmluvných podmienok listom zo dňa 10.02.2009 od zmluvy odstúpil. Odstúpenie sa stalo účinným dňa 12.03.2009.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy v celkovej výške 8.752,53 Eur, ktorá pozostávala z neuhradených splátok po uplynutí doby splatnosti počítaných odo dňa odstúpenia veriteľa od zmluvy vo výške 1.393,42 Eur, zo zvyšnej časti istiny úveru vo výške 6.391,91 Eur, nesplatené výšky poplatku za spracovanie úveru v sume 612,15 Eur, úroku za obdobie od 24.02.2009 do 12.03.2009 vo výške 50,79 Eur, poplatku vo výške 4 % z predčasne splatnej čiastky úveru v celkovej sume 255,68 Eur, neuhradeného poistného za havarijné poistenie vo výške 10,41 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 38,17 Eur.

Popri istine si navrhovateľ v návrhu uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, pričom za prvý deň omeškania počítal deň nasledujúci po dni účinnosti odstúpenia veriteľa od zmluvy, t. j. 13.03.2009.

Súd v skrátenej konaní vydal dňa 14.03.2013 platobný rozkaz č. k. 10Ro/17/2013-30 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 8.752,53 Eur s úrokmi z omeškania a nadradiť mu trovy konania vo celkovej výške 1.153,- Eur. Platobný rozkaz bol odporcovi doručený do vlastných rúk dňa 20.03.2013.

Odporca podal na súde dňa 04.04.2013 proti platobnému rozkazu odpor. Odôvodnil ho tým, že úverová zmluva zo dňa 23.07.2008 uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, ktorej súčasťou sú obchodné podmienky, je z hľadiska podstatných náležitostí úverovou zmluvou v zmysle ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka. Zároveň ide podľa neho aj o zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia osobitného zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že predmetná zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka a jedná sa o absolútny obchod, je podľa odporcu potrebné vzhľadom na charakter postavenia účastníkov zmluvy (dodávateľ a spotrebiteľ) na tento vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákon o ochrane spotrebiteľa, a to aj na posúdenie otázky premlčania, nakoľko použitie úpravy o premlčacích dobách upravených v obchodnom zákonníku je vzhľadom na dlhšiu (štvorročnú) premlčaciu dobu pre spotrebiteľa nevýhodné.

Keďže pohľadávka navrhovateľa sa stala splatnou dňa 13.03.2009 a tento ju uplatnil na súde až 21.01.2013, odporca považoval nárok navrhovateľa z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej lehoty za premlčaný a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odporu odporcu uviedol, že v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka je úverová zmluva absolútnym obchodom, a teda sa ustanoveniami obchodného zákonníka spravujú aj tie osoby, ktoré nie sú podnikateľmi. Navrhovateľ nesúhlasil ani s argumentom odporcu ohľadne neaplikovateľnosti premlčacej doby upravenej Obchodným zákonníkom z dôvodu, že zvyšuje ochranu veriteľa a predlžuje stav neistoty spotrebiteľa. Inštitút premlčania je ako taký upravený zákonom, a teda nemôže byť posudzovaný ako podmienka zmluvy v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného navrhovateľ mal za to, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka ako absolútny obchod, a preto aj na plynutie premlčacej doby je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Nakoľko návrh na začatie konania podal v rámci štvorročnej premlčacej lehoty, považoval ho za podaný včas a žiadal mu v plnom rozsahu vyhovieť.

Súd rozsudkom č. k. 4C/56/2013-71 zo dňa 21.06.2013 zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 8.752,53 Eur navrhovateľovi spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 08. 2008 do zaplatenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 09. 2008 do zaplatenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 10. 2008 do zaplatenia, vo výške 6,50 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 11. 2008 do zaplatenia, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 12. 2008 do zaplatenia, vo výške 10,00 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 01. 2009 do zaplatenia, vo výške 10,00 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 02. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 6.391,91 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 612,15 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 10,41 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 255,68 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 38,17 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia a nahradenie trov konania vo výške 525,-Eur v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o príslušenstve uplatneného nároku, ako aj do výroku o náhrade trov konania podal odporca odvolanie. Namietal najmä plynutie premlčacej lehoty vo vzťahu k úrokom z omeškania, nakoľko súd sa nevysporiadal s uplynutím štvorročnej premlčacej lehoty v časti úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 08. 2008 do 20. januára 2009, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 09. 2008 do 20. 01. 2009, vo výške 8,5% ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 10. 2008 do 20. 01. 2009, vo výške 6,5 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 11. 2008 do 20. 01. 2009, vo výške 5% ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 12. 2008 do 20. 01. 2009. Zdôraznil, že prvým dňom omeškania je podľa navrhovateľa deň nasledujúci po dni účinnosti odstúpenia veriteľa od zmluvy, t. j. deň 13. 03. 2009, pričom v samotnom návrhu na začatie konania požaduje navrhovateľ úroky z omeškania tak, ako sú špecifikované vo výrokovej časti rozsudku. Doba začatia plynutia zákonných úrokov z omeškania však podľa neho nekorešponduje s dňom 13. 03. 2009. Nakoľko výrok rozsudku prvostupňového súdu ohľadom úrokov z omeškania nezodpovedá skutkovému stavu, rovnako ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh v časti úrokov z omeškania zamietá a rozhodol aj o trovách konania v konaní na prvom stupni, ako aj v odvolacom konaní pomerom úspechu a neúspechu v konaní.

Navrhovateľ k odvolaniu odporcu v písomnom vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, ako aj skutočnosťami uvedenými v odôvodnení tohto rozsudku a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o úrokoch z omeškania (príslušenstve pohľadávky) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (druhý výrok v poradí) zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. a v tomto rozsahu vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O. s. p.

Vo zvyšku, teda vo výroku, ktorým okresným súd uložil povinnosť odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 8.752,53 Eur, ktorý nebol odvolaním napadnutý, zostal rozsudok okresného súdu podľa § 206 ods. 2, 3 O. s. p. nedotknutý.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že na vzťah medzi účastníkmi konania je potrebné aplikovať obchodnoprávny predpis, a súčasne poukázal na skutočnosť, že úroky z omeškania sa premlčujú samostatne vždy vo vzťahu ku každej jednotlivej dennej splátke úroku z omeškania v štvorročnej premlčacej dobe, nezávisle od istiny. Aj na úroky z omeškania v obchodnoprávných vzťahoch sa v danom prípade uplatňuje totožná koncepcia ako v občianskom práve. V zmysle ust. § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka sa viaže začiatok plynutia premlčacej doby ku dňu, kedy bola povinnosť porušená. Úrok z omeškania vzniká v dôsledku povinnosti dlžníka splniť záväzok, t. j. z povinnosti nebyť v omeškaní. Ak dlžník svoj záväzok nespĺní, resp. záväzok nezanikne v deň jeho splatnosti, dlžník poruší povinnosť nebyť v omeškaní, z ktorej vzniká právo na úrok z omeškania za tento deň. Zároveň k rovnakému dňu porušenia povinnosti začína plynúť premlčacia doba k takto vzniknutému právu u porušenia povinnosti k úroku z omeškania. Porušením svojej povinnosti splniť záväzok, resp. povinnosti nebyť v omeškaní, dlžník vytvára pre seba každý deň novú možnosť porušiť povinnosť splniť záväzok i nasledujúci deň. Jediným rozdielom v systéme premlčania týchto úrokov z omeškania oproti občianskoprávnej úprave bude teda dĺžka premlčacej doby, ktorá je štyri roky.

Nakoľko sa prvostupňový súd námietkou premlčania týkajúcou sa úrokov z omeškania v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal, odvolací súd konštatoval, že v tomto rozsahu

je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o príslušenstve nároku navrhovateľa - úroku z omeškania a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie. Súčasne poznamenal, že úlohou okresného súdu po vrátení veci na ďalšie konanie bude predovšetkým posúdiť vznesenú námietku premlčania týkajúcu sa príslušných úrokov z omeškania, posúdiť počiatok omeškania dlžníka a až na základe tohto posúdenia rozhodnúť aj o tejto časti nároku navrhovateľa.

Odvolačný súd na záver poznamenal, že právny záver okresného súdu spočívajúci v tom, že veriteľ môže v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka požadovať od dlžníka (spotrebiteľa) len úroky z omeškania vo výške určenej zákonom č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, je vecne správny.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa a odporcu, oboznámením sa s obsahom spisu, prečítaním návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 16.01.2013, úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.07.2008, všeobecných zmluvných podmienok Santander Consumer Finance a.s., splátkového kalendára úverovej zmluvy, preberacieho protokolu zo dňa 23.07.2008, odstúpenia od zmluvy zo dňa 10.02.2009, finančného vysporiadania úverovej zmluvy zo dňa 06.08.2010, splátkového kalendára úverovej zmluvy, zmluvy o postúpení pohľadávok, doplnenie podania zo dňa 21.02.2013, plnomocenstva zo dňa 03.09.2012, odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 03.04.2013, plnej moci zo dňa 03.04.2013, žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 12.04.2013, vyjadrenia k odporu žalovaného zo dňa 09.05.2013, substitučného plnomocenstva zo dňa 20.06.2013, úplného výpisu z obchodného registra, vyčíslenia trov konania zo dňa 21.06.2013, rozsudku č. k. 4C/56/2013-71 zo dňa 22.07.2013, odvolania žalovaného zo dňa 08.08.2013, vyjadrenia k odvolaniu žalovaného zo dňa 26.08.2013, uznesenia KS BB č. k. 16Co/677/2013-84 zo dňa 29.05.2014, oznámenia o zmene právneho zástupcu zo dňa 15.05.2015, substitučnej plnej moci zo dňa 21.04.2016.

V zmysle § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) sa touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716), e) z bankovej záruky (§ 313), z cestovného šeku (§ 720) a sľubu odškodnenia (§ 725).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka sa zmluvou o úvere veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky..

V súlade s § 499 Obchodného zákonníka možno za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 500 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka je dlžník oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevypovie. Ak zmluva neurčuje alebo osobitný zákon neustanovuje inú výpovednú lehotu, môže poskytnutie úveru vypovedať dlžník s okamžitou účinnosťou a veriteľ ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená dlžníkovi.

Ustanovenie § 501, § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka upravuje, že veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom. Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než

prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

V zmysle § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Na základe § 504 Obchodného zákonníka je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

V súlade s § 507 Obchodného zákonníka, ak má dlžník poskytnuté peňažné prostriedky podľa zmluvy použiť iba na určitý účel a dlžník ich použije na iný účel alebo ak ich na dohodnutý účel nemožno použiť, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil bez zbytočného odkladu použité a nevrátené prostriedky s úrokmi.

Ustanovenie § 387 ods. 1 a § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka upravuje, že právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 392 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 394 ods. 1 a § 397 Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku. Pri právach, ktoré vznikajú odstúpením od zmluvy, plynie premlčacia doba odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil. Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

V zmysle § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) sa spotrebiteľskou zmluvou rozumie každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='71/1986 Zb.'&ucin-k-dni='31.7.2008'> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa na účely tohto zákona spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická

osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V súlade s § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí upravených v § 42 občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti upravené pod písm. a) až s) tohto ustanovenia.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Aktívna vecná legitímácia navrhovateľa v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi navrhovateľom ako postupníkom a postupcom.

Súd vykonaným dokazovaním a uplatnením vyššie citovaných ustanovení zákonov zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvorili dňa 23.07.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu bol poskytnutý úver v celkovej výške 6.937,53 Eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v 60-tich mesačných splátkach po 199,06 Eur. Konečná výška úveru predstavovala sumu 11.943,60 Eur. Zmluvné strany si v zmluve dohodli ročnú úrokovú sadzbu vo výške 16.70 % a ročná percentuálna miera nákladov bola v čase uzavretia zmluvy 21,63 %.

Odporca dlžnú sumu ani len čiastočne neuhradil. Preto právny predchodca navrhovateľa ku dňu 12.03.2009 od zmluvy odstúpil.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní dňa 21.06.2013, predmetnú zmluvu je potrebné posudzovať v zmysle ustanovení obchodného zákonníka ako absolútny obchod, a preto sa v danom prípade premlčacia doba nespravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ale Obchodného zákonníka. Nakoľko v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka je premlčacia doba štvorročná, uplatnený nárok vzhľadom na túto okolnosť nepovažuje za premlčaný.

Odporca na pojednávaní trval na svojom právnom názore, že úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Preto je podľa neho potrebné pri posudzovaní otázky premlčania vychádzať z Občianskeho zákonníka a uplatniť trojročnú (nie štvorročnú) premlčaciu lehotu.

Súd mal za to, že právna úprava premlčania upravená samostatne v občianskom ako aj v obchodnom zákonníku, je stále zákonným, nie zmluvným ustanovením. V zmysle § 52 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka sú neplatné len tie zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia. Preto uplatnenie právnej úpravy premlčania v súlade s ust. § 387 až 408 Obchodnom zákonníku nemôže byť v zmysle citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka posudzované ako zmluvná podmienka úverovej zmluvy a z dôvodu nevýhodnosti pre spotrebiteľa neplatné.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že pri posudzovaní dôvodnosti návrhu sa bude riadiť režimom obchodného práva, a preto v prípade premlčania uplatneného nároku použil príslušné ustanovenia obchodného zákonníka upravujúce štvorročnú premlčaciu dobu. S uvedeným názorom sa stotožnil aj odvolací súd v uznesení č. k. 16Co/677/2013-84 zo dňa 29.05.2014 (ďalej len „uznesenie“).

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa odstúpil od úverovej zmluvy dňa 12.03.2009. Tento deň súd považoval za začiatok plynutia premlčacej lehoty, ktorá v súlade s § 397 Obchodného zákonníka uplynula dňa 12.03.2013.

V zmysle intencií odvolacieho súdu uvedených v uznesení sa súd osobitne zaoberal premlčaním uplatnených úrokov z omeškania samostatne vo vzťahu ku každej jednotlivej splátke úroku z omeškania nezávisle od istiny.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil úroky z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 08. 2008 do zaplataenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 09. 2008 do zaplataenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 10. 2008 do zaplataenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 11. 2008 do zaplataenia, vo výške 14,25% ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 12. 2008 do zaplataenia, vo výške 10 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24.01.2009 do zaplataenia, vo výške 10,00 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 02. 2009 do zaplataenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 6.391,91 Eur od 13. 03. 2009 do zaplataenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 612,15 Eur od 13. 03. 2009 do zaplataenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 10,41 Eur od 13. 03. 2009 do zaplataenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 255,68 Eur od 13. 03. 2009 do zaplataenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 38,17 Eur od 13. 03. 2009 do zaplataenia.

V danom prípade, poukazujúc na právny názor odvolacieho súdu, sa aj na úroky z omeškania v obchodnoprávných vzťahoch uplatňuje koncepcia totožná s občianskoprávnou úpravou posudzovania plynutia premlčacej lehoty. Prvým argumentom na uplatnenie totožnej koncepcie ako v občianskom práve je samotný vzťah Obchodného zákonníka k Občianskemu zákonníku, resp. k predpisom Občianskeho práva. Ak platná právna úprava mlčí, treba v zmysle ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka postupovať predovšetkým podľa predpisov Občianskeho práva. S prihliadnutím na tieto vzťahy by malo byť zreteľné uplatnenie občianskoprávneho systému premlčania úrokov z omeškania aj na premlčanie úrokov z omeškania v rámci obchodného práva. Koncepcia premlčania úrokov z omeškania nie je v obchodných záväzkových vzťahoch v zásadnom bode odlišná od koncepcie premlčania úrokov z omeškania v občianskom práve a aj tendencie v rámci jednej z posledných noviel Obchodného zákonníka týkajúce sa úrokov z omeškania výslovne nasvedčujú tomu, že ide o totožný inštitút ako v občianskom práve bez akýchkoľvek odchýlok. Je teda nevyhnutné konštatovať, že i obchodnoprávne úroky z omeškania sa premlčujú samostatne, vždy vo vzťahu ku každej jednotlivkej dennej splátke úroku z omeškania v štvorročnej premlčacej dobe, nezávisle od istiny. Pokiaľ ide o posúdenie momentu, ku ktorému začína plynúť premlčacia doba jednotlivých úrokov z omeškania, vzhľadom na špecifickú úpravu v Obchodnom zákonníku obsiahnutú v § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka sa začiatok plynutia premlčacej doby viaže ku dňu, kedy bola povinnosť porušená. Úrok z omeškania vzniká v dôsledku povinnosti dlžníka splniť záväzok, t. j. z povinnosti nebyť v omeškaní. Ak dlžník svoj záväzok nesplní, resp. záväzok nezanikne v deň jeho splatnosti, dlžník poruší povinnosť nebyť v omeškaní, z ktorej vzniká právo na úrok z omeškania za tento deň. Zároveň k rovnakému dňu porušenia povinnosti začína plynúť premlčacia doba k takto vzniknutému právu u porušenia povinnosti k úroku z omeškania. Porušením svojej povinnosti splniť záväzok, resp. povinnosti nebyť v omeškaní, dlžník vytvára pre seba každý deň novú možnosť porušiť povinnosť splniť záväzok i nasledujúci deň. Jediným rozdielom v systéme premlčania týchto úrokov z omeškania oproti občianskoprávnej úprave bude teda dĺžka premlčacej doby, ktorá je štyri roky.

Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že navrhovateľ požadoval od odporcu zaplataenie úroku z omeškania 7-mich nezaplataených splátok z úveru vo výške 199,06 Eur počnúc od 24.08.2008 do zaplataenia, od 24.09.2008 do zaplataenia, od 24.10.2008 do zaplataenia, od 24.11.2008 do zaplataenia, od 24.12.2008 do zaplataenia, od 24.01.2009 do zaplataenia a od 24.02.2009 do zaplataenia. V danom prípade súd zisťoval plynutie premlčacej lehoty úroku z omeškania pri každej splátke jednotlivo (nezávisle od istiny) s tým, že začiatok premlčacej lehoty viazal ku dňu porušenia povinnosti, t. j. ku dňu omeškania odporcu so zaplataením splatnej splátky úveru. Na základe uvedeného súd zistil, že pri úroku z omeškania zo sumy 199,06 Eur od 24.08.2008 premlčacia lehota na jeho uplatnenie na súde uplynula dňa 24.08.2012. H. úroku z omeškania od 24.09.2008 premlčacia lehota na jeho uplatnenie na súde uplynula dňa 24.09.2012, pri úroku z omeškania od 24.10.2008 premlčacia lehota uplynula dňa 24.10.2012, pri úroku z omeškania od 24.11.2008 premlčacia lehota uplynula dňa 24.11.2012, pri úroku z omeškania od 24.12.2008 premlčacia lehota uplynula dňa 24.12.2012, pri úroku z omeškania od 24.01.2009 premlčacia lehota uplynula dňa 24.01.2013 a pri úroku z omeškania od 24.02.2009 premlčacia lehota uplynula dňa 24.02.2013. Návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 21.01.2013. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že úrok z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 08. 2008 do zaplataenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 09. 2008 do zaplataenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 10. 2008 do zaplataenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 11. 2008 do zaplataenia, vo výške 14,25% ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 12. 2008 do zaplataenia bol na súde uplatnený po uplynutí premlčacej lehoty, a teda navrhovateľ si včas na súde uplatnil len úroky z omeškania z dlžných splátok úveru vo výške 10 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24.01.2009 do zaplataenia, vo výške 10,00 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 02. 2009 do zaplataenia.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 6.391,91 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 612,15 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 10,41 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 255,68 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 38,17 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, súd v tomto prípade viazal plynutie premlčacej lehoty k momentu odstúpenia od úverovej zmluvy zo dňa 12.03.2009, a tento deň považoval za začiatok plynutia premlčacej lehoty, ktorá v súlade s § 397 Obchodného zákonníka uplynula dňa 12.03.2013. Navrhovateľ doručil návrh na začatie konania súdu dňa 21.01.2013, teda v rámci premlčacej lehoty.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá veta, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Tým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v zmysle novely č. 586/2008 Z. z., ktorým došlo k zmene nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „NV č. 87/1995 Z. z.“). Podľa § 3 ods. 1 NV č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Vychádzajúc z uvedených skutočností súd preto v súlade s citovaným ustanovením § 517 ods. 1 veta prvá veta, ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 NV č. 87/1995 Z. z., v spojení s § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24.01.2009 do zaplatenia, vo výške 10,00 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 02. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 6.391,91 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 612,15 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 10,41 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 255,68 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 38,17 Eur od 13. 03. 2009 do zaplatenia a v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 08. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 09. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 10. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25 % ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 11. 2008 do zaplatenia, vo výške 14,25% ročne zo sumy 199,06 Eur od 24. 12. 2008 do zaplatenia návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. môže súd v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. súd vo výroku rozsudku určil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením, prihliadnuc na výšku uplatnenej pohľadávky súd zaviazal odporcu zaplatiť príslušenstvo pohľadávky v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa,

- sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak
- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
 - d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.